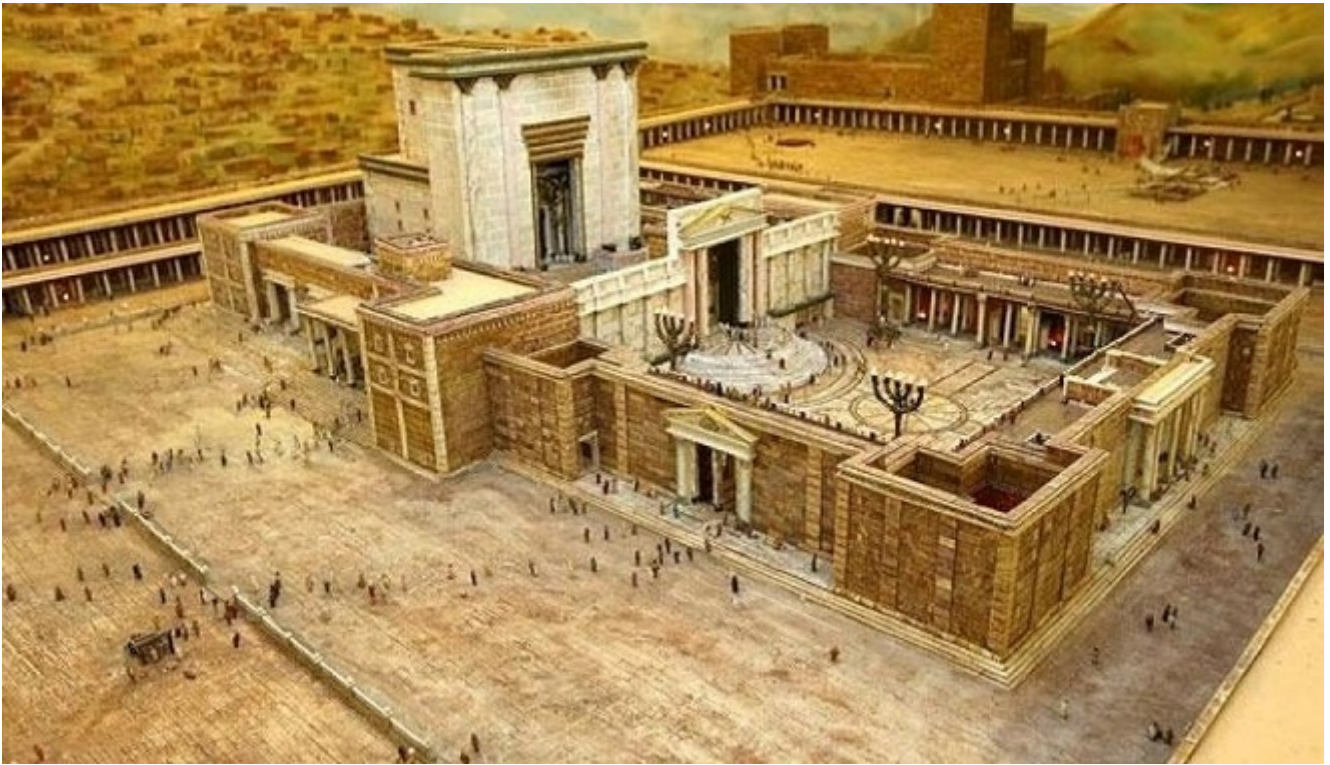

Η περιγραφή του Ναού του Σολομώντος στα έργα του Ιώσηπου

[Ορθοδοξία](#) / [Παλαιά Διαθήκη](#)

[Αναστάσιος Ασλανίδης, Ms Θεολογίας](#)

Ο Ιώσηπος είναι αυτός που μας παραδίδει την περιγραφή του Ναού στα έργα του *Ιουδαϊκή Αρχαιολογία και Ιουδαϊκός πόλεμος*[10]. Όπως και στους δύο προηγούμενους ο άξονας του Ναού είχε κατεύθυνση Ανατολή προς Δύση, με την είσοδο αυτού να βρίσκεται στα ανατολικά[11].

Εξωτερικά, ο Ναός στοιχιζόταν στις τρεις πλευρές του κατά σειρά με βοηθητικές αίθουσες, οι οποίοι χρησιμοποιούνταν ως αποθηκευτικοί χώροι. Όλη η περιοχή του Ναού, με την σειρά της περιβαλλόταν με τείχος, σχηματίζοντας αυλή, όπου σε αυτήν συγκεντρώνονταν οι ιερείς. Η αυλή των ιερέων και αυτή χωριζόταν με μικρότερου ύψους τείχος, από το αίθριο των λαϊκών[12]. Ο Αλέξανδρος Ιανναίος (103-76 π.Χ.) ήταν αυτός που κατασκεύασε το τείχος, όταν λοιδορήθηκε από τους λαϊκούς. Στα ανατολικά εκτείνονταν το αίθριο των γυναικών, το οποίο χωριζόταν από το αίθριο των λαϊκών από την πύλη του Νικάνορα, ενώ πέρα από αυτήν ήταν η αυλή των εθνικών, όπως και τα σημεία τα οποία απέτρεπαν κάποιον αλλόθρησκο να εισέλθει περαιτέρω μέσα στον Ναό[13]. Σε αυτήν την αυλή υπήρχε η

μεγαλύτερη κινητικότητα, διότι εκεί μπορούσε κάποιος να αγοράσει ζώα και πρόσφορα για τις θυσίες, όπως και να ανταλλάξει τα νομίσματα του. Στην αυλή των ιερέων στα βόρεια υπήρχε ένας μεγάλος βωμός για προσφορά θυσιών στην οποία οδηγούσε κλητή οδός. Στα νότια επίσης βρισκόταν η «ορειχάλκινη θάλασσα» για την τέλεση των τελετουργικών καθαρμών. Τέλος, μεγάλη σκάλα εδραζόταν στα ανατολικά της αυλής των ιερέων οδηγούσε στην είσοδο του πρώτου εσωτερικού χώρου του Ναού[14].

Ο πρόναος (Αιλάμ), είχε δέκα πήχεις βάθος, είκοσι πλάτος και τριάντα ύψος (όπου κάθε βασιλική πήχη ισοδυναμεί με 52,25 εκατοστά). Στην είσοδο του υψώνονταν, όπως και παλαιότερα, δύο μεγάλοι ορειχάλκινοι ανάγλυφοι κίονες, οι οποίοι έφεραν μεγάλη κομψοτεχνία και λεπτομέρεια.

Το κεντρικό μέρος του Ναού ονομαζόταν ιερό (Χεκάλ) και κάλυπτε σε έκταση το μεγαλύτερο μέρος του κτηρίου. Σε αυτό είχαν πρόσβαση μόνο οι ιερείς και σε αυτόν τον χώρο γίνονταν οι περισσότερες δραστηριότητες εντός του Ναού. Το ιερό είχε είκοσι πήχεις πλάτος, τριάντα ύψος και σαράντα μήκος. Εδώ υπήρχε η χρυσή τράπεζα του «άρτους της Προθέσεως ή Παρουσίας», ο μικρός βωμός, όπου καιγόταν το θυμίαμα και πέντε λυχνίες κοσμούσαν την κάθε πλευρά του[15].

Το Άγιο των Αγίων (Δαβίρ) ήταν το εσωτερικό δώμα όπου βρισκόταν το άδυτο. Διαχωριζόταν από τον υπόλοιπο Ναό, από δύο μεγάλα παραπετάσματα σαν κουρτίνες που κάλυπταν τελείως την είσοδο στο άδυτο. Το άδυτο ήταν ένας τέλειος κύβος με διαστάσεις είκοσι πήχεις η κάθε πλευρά[16]. Μέσα επικρατούσε απόλυτο σκοτάδι, διότι η Θεότητα ήθελε να κατοικεί σε πυκνό ζόφος «καὶ ἐγένετο

ὡς ἐξῆλθον οἱ ἱερεῖς ἐκ τοῦ ἁγίου καὶ ἡ νεφέλη ἔπλησεν τὸν οἶκον καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ ἱερεῖς στήναι λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς νεφέλης ὅτι ἔπλησεν δόξα κυρίου τὸν οἶκον» (Α΄ Βασ. 8:10-11). Κανονικά μέσα στο Ἅγιο των Ἀγίων θα ἔπρεπε να υπήρχε ἡ κιβωτός με τα χερουβίμ, ὅμως, ὅπως μας πληροφορεῖ καὶ ὁ Ἰώσηπος ὁ χώρος ἦταν ἀδειος, ἐπειδὴ ἡ κιβωτός εἶχε χαθεῖ ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς Βαβυλώνιας αἰχμαλωσίας[17]. Στὸ ἄβατο ἐμπαινε μόνο ὁ ἀρχιερέας μόνο μιὰ φορά τὸν χρόνο κατὰ τὴν εορτὴ τοῦ ἐξιλασμοῦ (γιομ κιπούρ). Τὸ γεγονός πως οὔτε ὁ ἀρχιερέας, ἀλλὰ οὔτε καὶ οἱ ἱερεῖς μποροῦσαν να εἶναι ἐντὸς τοῦ Ναοῦ ὅταν κατερχόταν ἡ νεφέλη τοῦ Θεοῦ φανέρωνε τὴν πίστη ὅτι τὸ θεῖο ἦταν ἀπόμακρο ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο. Ἐπίσης ἐδειχνε τὴν ἀποψη τῆς ιερότητος καὶ τῆς καθαρότητος που διατηροῦσε ὁ Θεός, ἀπέναντι στους ἀνθρώπους[18].

Τα Σάββατα καὶ τὶς γιορτές στὴν «αἶθουσα τοῦ λαξευμένου λίθου» συγκεντρωνόταν τὸ Σανχεντρίν γιὰ ἀκαδημαϊκοὺς λόγους. Ὄταν, τέλος ὁ Ναός καταστράφηκε τὸ 70 μ.Χ. ὅλοι οἱ θησαυροὶ τοῦ που φυλάσσονταν στὶς αἶθουσες μέσα στο κτήριο τοῦ Ναοῦ, μεταφέρθηκαν στὴν Ρώμη καὶ τοποθετήθηκαν στὴν γνωστὴ Αψίδα τοῦ Θριάμβου που ἐστήσε ὁ Τίτος. Σήμερα ὁ Θόλος τοῦ Βράχου στέκεται στὸ ἴδιο σημεῖο περίπου ὅπου υπήρχε καὶ ὁ Ναός.

[10] Ἰώσηπος, Ἰουδαϊκὴ Ἀρχαιολογία 15:11,3-5 καὶ Ἰουδαϊκὸς πόλεμος 5:184-226.

[11] Γιὰ σχέδια τοῦ Ναοῦ καὶ τῶν διάφορων περιόδων βλ.: VanderKam, *An introduction to early Judaism* (Grand Rapids, Mich.: William B. Eerdmans, 2001). Σελ. 196-199.

[12] Schürer, et al., *The history of the Jewish people in the age of Jesus Christ (175 B.C.-A.D. 135)* (τομ. 2; Edinburgh: Clark, 1973). Σελ. 296.

[13] Gowan, *Bridge between the Testaments : a reappraisal of Judaism from the Exile to the birth of Christianity* (14; Allison Park, Pa.: Pickwick Publications, 1986). Σελ. 73 κ.ε.

[14] Φιλιππίδης, *Ἱστορία τῆς ἐποχῆς τῆς Καινῆς Διαθήκης : ἐξ ἀπόψεως παγκοσμίου καὶ πανθηρησκειακῆς*. Σελ. 475.

[15] Kunin, *God's place in the world : sacred space and sacred place in Judaism*. Σελ. 11 κ.ε.

[16] Schürer, et al., *The history of the Jewish people in the age of Jesus Christ (175 B.C.-A.D. 135)*. Σελ. 299.

[17] Ἰώσηπος, Ἰουδαϊκὸς πόλεμος 5:219.

[18] Ferguson, *Backgrounds of early Christianity* (Grand Rapids, Mich.: William B. Eerdmans Pub., 2003). Σελ. 527-530.

[Διαβάστε ολόκληρη τὴ μελέτη ἐδῶ](#)

<https://bit.ly/34hfWFd>